

Božanski govor kojeg je Bhagavān Sri Sathya Sai Baba održao 7. srpnja 2009. godine u Sai Kulwant dvorani u Prasanthi Nilayamu povodom proslave Gurupurnime

Budite uzori nesebičnog služenja

(Napomena: Ujutro povodom proslave Gurupurnime dana 7. srpnja 2009. godine četirima djelatnicima i njihovim ženama iskazana je počast u Sai Kulwant dvorani: sa Sri Sathya Sai Sveučilišta za više medicinske znanosti to su bili A. V. Appa Rao, financijski nadzornik i A. V. Sathyanarayana Murthi, stariji inženjer, sa Sri Sathya Sai Sveučilišta profesor Nanjundalah, nadzornik ispita i profesor A. V. Lakshminarasimham, tajnik. Poslije podne je Bhagavān Baba ponovno pozvao Appa Raoa i profesora Nanjundalaha kao i njihove žene na verandu. Nakon toga je Bhagavān Baba održao ovaj govor.)

Utjelovljenja božanskog istinskog Sebstva – *ātman!*

Jutros nije bilo dovoljno vremena kako bismo kazali nekoliko riječi o ovim ljudima.

Otkako je naša bolnica počela s radom, Appa Rao tamo radi kao revizor i financijski nadzornik. Četrnaest je godina usrdno radio, danju i noću. Zadovoljan sam njegovim radom. Došao je ovamo s jedinom namjerom kako bi nesebično služio i nije imao nikakvog drugog motiva. To je bio sam početak rada superspecijalističke bolnice i bilo je puno posla kojeg je trebalo obaviti, tako da se radilo dan i noć. On sam se morao brinuti za sve, što znači od zaprimanja paketa s lijekovima, njihove provjere i bilježenja. Iako po struci nije osoba vezana uz medicinsku djelatnost, neumorno je radio i također se brinuo za bolesnike. S velikom je pažnjom provjeravao svaku pojedinost. Njegov je rad nailazio na opće odobravanje i svi su njime bili zadovoljni. Tijekom svih tih četrnaest godina on nije težio ničemu drugome.

Nije primio niti jednu paisu kao naknadu za svoj rad. Svi koji rade u bolnici danas dobivaju naknadu do dvadeset do trideset tisuća rupija. Ali on nije uzeo nikakav novac. Morao se penjati stubama i silaziti velik broj puta tijekom dana kako bi nadgledao stanje zaliha, ali isto tako i bolesnike, bolničarke i liječnike. Sam se brinuo za puno stvari. Nikada mi se nije požalio.

Stalno se navikavao na nove zahtjeve. Nikada nije ostavio posao nedovršen. Povremeno sam ga viđao i raspitivao se o poslu kojeg radi. Trebali bismo izraziti svoju zahvalnost tako predanom radniku.

S velikim suosjećanjem koje prema njemu osjećam, kazao sam mu: 'Appa Rao, broj pacijenata koji stižu u bolnicu narastao je na nekoliko tisuća. Ti si još uvijek mentalno budan i okretan, ali fizički si slab. Zato se odmori kod kuće. Došao si služiti Svamiju. U tvom služanju nije bilo nikakvih nedostataka.'

Njegova mu je žena isto tako pomagala i brinula se o njemu kod kuće, brinula se za pripremu hrane i ostalo što je bilo potrebno s izuzetnom pažnjom. On nije imao naviku jesti negdje vani. Kada je to bilo potrebno običavala mu je nositi hranu u bolnicu.

Appa Rao se isto tako brinuo za siromašne na različite načine. Osigurao je pomoć za velik broj operacija na srcu koje su obavljene na siromašnim ljudima. Običavao je poslati besplatne lijekove u domove tih bolesnika koji su operirali srce i kada bi bili otpušteni iz bolnice. Moje srce se topilo od miline nad takvim služanjem. Kako možemo dopustiti da ode osoba koja je tako požrtvovno radila? Svi, pa čak i studenti, tražili su njegovu pomoć. Često govorim našim studentima: *'Pomogni uvijek, ne povrijedi nikada.'*

Mi ne naplaćujemo niti paisu od nikoga kome je pružena medicinska usluga. Naša bolnica uvijek samo daje, a nikada ne uzima. On je svoje nesebično služanje – *sevā* provodio s osjećajem: 'Ovo je moja bolnica, bolnica mojeg Svamija.' On je bolnicu smatrao svojom i nesebično je služio. Čak i kada sam bio fizički daleko pomagao sam mu u svemu što je činio.

Kako je to bila naša prva superspecijalistička bolnica, trebao je raditi s izuzetnim naporom na njezinom razvoju. S vremenom je još jedna superspecijalistička bolnica otvorena u Bangaloreu. U našoj bolnici ovdje također postoji i odjel za ortopediju. Appa Rao se brinuo za sve to. Volio sam to što on radi.

Prije je radio za vladu. I u tom poslu pružio je primjereno služanje. Iskustvo koje je stekao primijenio je za dobrobit naše bolnice, a mi smo se danas ovdje okupili kako bismo mu iskazali priznanje.

Njegov mlađi brat Murthi je inženjer na području elektrotehnike. On također radi za nas. Uvijek kada se pojavi neki problem vezan uz električnu struju njega se poziva telefonom i on odmah stiže u pomoć. Čak i tijekom noći, on je uvijek spreman služiti.

Najmlađi brat Lakshminarasimham radio je na našem Sveučilištu kao tajnik. I on je polako ostario i potreban mu je odmor. Nije oženjen tako da nije vezan. U cijelosti se posvetio našem Sveučilištu. U početku se pridružio u djelatnost nesebičnog služenja. Stekao je doktorat na području filozofije s namjerom da se pridruži našem koledžu. Sva su ova tri brata služila dobro. Bili su od velike pomoći unatoč brojnim poteškoćama s kojima su se trebali suočiti.

Nanjundalah je bio nadzornik ispita. Bio je jako dobar prema svim studentima. Radio je dan i noć kako bi objavio rezultate provedenih ispita na vrijeme. Nikada nije ni na trenutak predahnuo. Običavao je ispravljati ispite i kada ga je tresla groznica. Svi su ovisili o njemu. Puno je napora trebao uložiti kao bi dostavio rezultate ispita na koledže u Anantapuru i Bangaloreu. Ponekad smo bili zabrinuti zbog poteškoća s kojima se trebao suočiti. Njegova se žena o njemu dobro brinula kod kuće, pripremajući mu pravodobno obrok i s pažnjom se brinula o svim njegovim potrebama.

Sveučilište se do danas razvilo i proširilo. Sve veći broj studenata se prijavljuje za upis u usporedbi s drugim ustanovama. Od velikih poslovnih rukovoditelja do najmanjih službenika u Indiji, svi se s poštovanjem izražavaju o našim ustanovama. U bolnici kao ni na Sveučilištu ne naplaćuju se pružene usluge, kao niti u ostalim ustanovama. Mi znamo samo davati. U Sai organizaciji postoji samo davanje, ali ne i uzimanje.

Nedavno smo imenovali odbor koji će nadgledati poslovanje bolnice i osigurati potrebnu pomoć i vodstvo. Osigurali smo i novu opremu. Dio opreme koji je bio potreban nabavili smo u inozemstvu. Raspolažemo velikim brojem različitih knjiga. Na Sveučilištu je promoviran veliki broj doktora s područja filozofije. Ove je godine četrnaest istraživača steklo doktorat.

Studenti iskazuju veliko povjerenje ovoj dvojici. Njih dvojica su nam bila od velike pomoći kada se radilo o uslugama koje su pružene u bolnici i aktivnostima vezanim uz obrazovanje. Svu su odgovornost nosili na svojim ramenima. Kada nisam bio ovdje slati bi mi pisma. Običavao sam s njima raspraviti svaku pojedinost. Kod Nanjundalaha bih se raspitivao o rezultatima ispita. Rezultati su uvijek bili dobri.

Sada smo odlučili da ih više nećemo opterećivati tim odgovornostima. Danas im zahvaljujem i blagoslivljam ih. Njih dvojica su na prvom mjestu među onima koji su se trudili i naporno radili u našim ustanovama. Zato, bez obzira na to gdje bili, Svami je uvijek s njima, vodi ih i štiti. Oni su došli ovamo samo zbog Svamija. Zato bih im želio osigurati dom i zadržati ih

ovdje. Kao što su se oni brinuli za bolesnike i studente, želio bih da od sada pa nadalje njih obojica pruže potrebno vodstvo i pomoć onima koji preuzimaju dužnosti na područjima na kojima su djelovali. Od njih se može puno toga naučiti. Što Organizacija čini za društvo? Kako to čini? Koja je njihova odgovornost u tome? Takve bi pojedinosti trebalo uskladiti s onima koji će preuzeti njihove poslove kao što im je potrebno usaditi potreban polet i motivaciju.

Kada je Sveučilište počelo djelovati obrazovalo je samo na dodiplomskoj razini. Danas je na Sveučilištu moguće steći i doktorat.

Naša se Sveučilišta i bolnice danas smatraju najboljima u Indiji. Jako sam sretan što ste vi u velikoj mjeri doprinijeli tom ugledu i slavi. Vi uvijek pripadate Meni. Vi nikada niste pomislili na to da radite za bolnicu ili koledž. Svoj ste posao obavljali s osjećajem: 'Ovo je naše, ovo je od našeg Svamija.' To je razlog zašto smo dobili najviše nagrade za naše koledže i stekli veliki ugled za naše bolnice. Te su informacije donijele i prenijele novine, mi se nikada nismo ni na koji način time hvalili. Naše su bolnice i sveučilišta postali vrlo poznati i slavni.

Studenti su od ovakvih ljudi naučili mnoge stvari i razvili su se do zavidnih razina. Mnogi od njih koji su stekli doktorat imenovani su kako bi radili ovdje i vodili te ustanove. Sada su uvedeni i neki novi predmeti usporedo s tradicionalnim fakultetima kao što su ekonomija, prirodne znanosti, filozofija i slični. Mnogi studenti koji to žele nisu se u mogućnosti upisati u druge škole ili na koledže i s velikom nadom očekuju našu pomoć. Kazao sam nadležnima da se pobrinu za takve studente i da ih prime kod nas. Mi nemamo nikakvih sebičnih motiva. Samo uzimamo u obzir strahovanje njihovih roditelja. Oni su nam povjerali odgovornu ulogu da se brinemo za dobrobit i napredovanje njihove djece.

Appa Rao i Nanjundalah moraju preuzeti posao nadzora i budno paziti na rad tih ustanova. Na drugim ustanovama oni koji dolaze trebaju platiti naknadu i uzeti račun. Naša bolnica i sveučilište nikada nisu posezali za nečim sličnim. Ovdje je sve besplatno, besplatno, besplatno. Ljudi se pitaju kako nam uspijeva upravljati tim ustanovama s tolikim brojem ljudi koji pristižu na način da ne uzimamo za naknadu niti jednu paisu? Oni samo dolaze, odjeveni u svoju odjeću i mi ih ovdje prihvaćamo. Mi primamo sve studente, čak i one koji su imali prosječne ocjene i od njih stvaramo 'prvorazredne' studente.

U drugim bolnicama bolesnici trebaju platiti tisuće rupija za operaciju na srcu. No mi im nećemo zaračunati niti jednu paisu. Nama su važne ljubav i predanost, a ne neke druge stvari. 'Od ljubavi k ljubavi, od srca srcu.' Mi tražimo samo to. Svi oni osjećaju veliku radost. Puno bolesnika dolazi iz Nepala ili Butana kako bi obavili besplatnu operaciju. Kako bismo uspjeli u tom nastojanju, studenti isto tako moraju pružiti potrebnu pomoć kako bi pomogli liječnicima i ostalim službenicima. Naše su bolnice i ustanove djelovale na takav način posljednjih dvadeset godina.

Takav način rada potrebno je nastaviti i u budućnosti. Nismo nikoga molili, no ipak smo uspjeli za svaku od ustanova dati polog u visini od dvjesto do tristo tisuća rupija i njihovi se troškovi pokrivaju od kamata na ta uložena sredstva. U tom sam smislu učinio sve što je bilo potrebno. Plaće naših zaposlenika na razini su onih u državnim službama. Studenti koji studiraju u našim ustanovama i bolesnici koji se liječe u našim bolnicama ne trebaju ni o čemu brinuti. Mi se brinemo za sve.

Trebali biste težiti tome da svakoga usrećite. Usrećite vaše roditelje. Pomognite im. Neki su roditelji smješteni u staračke domove kada ponestane novca. To nije ispravno. Trebali biste osigurati potrebnu pomoć vašim ostarjelim roditeljima. Vaša je dužnost brinuti se za roditelje. Svami se brine za vaše obrazovanje i sve ostalo što vam je potrebno, ali briga za roditelje je vaša dužnost. Roditelje ne bi smjeli poslati u staračke domove. Trebali bi biti s vama i vi biste im trebali služiti. Trebali biste naporno raditi i dobro se brinuti o njima. Ne trebate im pripremati ništa posebno. Dovoljno je ako im pripremite hranu koju i sami uzimate.

*Čim studenti polože ispite i steknu zvanje kreću u potragu za poslom
Kada sve žene krenu u potragu za poslom, tko će se brinuti o kućnim
poslovima?*

Kada rade u školi i poučavaju drugu djecu, tko će poučavati njihovu?

Kada muž i žena rade u uredu, tko će se brinuti za njihovu djecu?

(teluški stihovi)

Neki ljudi nemaju priliku hraniti se domaćom hranom zato što nema nikoga kod kuće tko bi tu hranu pripremio. Oni jedu ono što stignu. Na taj način kvare svoje zdravlje. Nema sreće za ženu koja je zaposlena i radi u uredu. One provode svoje dragocjeno vrijeme u nekom od klubova. Nemaju obzira prema djeci koja ih čekaju kod kuće i na pravodobne obroke koje bi trebala dobivati. Prvenstvo bi trebalo dati brizi za djecu.

Neki zaposlenik telefonom naziva kući i daje upute kuharu: 'Danas smo pozvali društvo na čajanku kod nas doma. Pripremite sve za zabavu.' Ali u kući nema čaja, šećera, brašna i ostalog potrebnog da bi se ispekale palačinke i kolači. To su prilike koje vladaju kod kuće. Zdravlje djece postaje sve lošije zbog neredovite prehrane i loših prehrambenih navika te nedostatka roditeljske brige. Djeca piju zagađenu vodu i tako štete svojem zdravlju zato što nikoga nema kod kuće da ih pazi i usmjerava.

Zašto bi žena trebala ići raditi? Kada radi u školi i odlazi na posao kako bi poučavala drugu djecu, tko će poučavati njezinu? Vaša je dužnost brinuti se o vašoj djeci. Ako možete učiti svoju djecu i dobro ih odgojiti to je isto kao da ste zaradili dobru plaću. Osjećate sažaljenje prema ženi koja se ne uspijeva brinuti za svojeg muža i djecu. Dovoljno je ako možete osigurati pravodobnu i dobru hranu svojoj djeci i brinuti se o njihovom zdravlju. Ako se zaposlite i ostavite svoju djecu kod kuće, sve što zaradite otići će na plaćanje kuhara, dadilja i čistačica. Na takav se način loše vodi domaćinstvo. Ono što potrošite na kuhara, dadilju i ostale na kraju će ispasti više no što ste zaradili. Sav taj novac možete uštedjeti samo ako se posvetite svojem poslu. To je način života kojeg bi žene trebale usvojiti.

Djeca bi isto tako trebala naučiti pomagati u domaćinstvu. Čim stignete kući trebali biste provjeriti čega ima, a čega nema. Što je neophodno potrebno ovog trenutka? Kada nema vode, dijete ne bi smjelo stajati po strani. Odmah bi trebalo potrčati s posudom i donijeti vodu. Ne bi smjelo razmišljati na način: 'Ja sam obrazovan. Zašto bih ja trebao nositi vodu?' Život u obitelji sastoji se od takvih kućnih poslova.

Studenti bi trebali naučiti kako usrećiti roditelje. Dužnost je roditelja da se brinu o svojoj djeci. To je obrazovanje koje je potrebno svima i svakome. Nakon što ste stekli doktorat ne biste trebali odlaziti nekamo daleko samo kako biste zaradili nekoliko tisuća rupija više. Ako se brinete za svoju djecu i ako služite svojim roditeljima, to je samo po sebi veliko bogatstvo.

Danas se prema roditeljima odnosi kao prema slugama. Dovoljno je ako se brinete o svojim roditeljima, djeci i obitelji. To je pravo obrazovanje. Stjecanje prvorazrednih rezultata i borba za što bolje radno mjesto nije pretjerano razborito. Bez obzira na to koji posao radite, trebali biste se brinuti za svoje roditelje. To je ono što biste trebali naučiti.

Studenti bi trebali povoditi za primjerom osoba kao što je Appa Rao. 'Pomogni uvijek, ne povrijedi nikada.' To su dobre odlike koje biste trebali steći i razviti na Sri Sathya Sai koledžu. Uvijek kada vam pristupi netko

siromašan, prvo biste trebali nahraniti njega i ako je potrebno čak i prije no što ste vi sami jeli. Umjesto da odlazite u klubove i tamo trošite novac, bolje bi bilo da taj novac upotrijebite za dobrobit siromašnih. Potrebno je da usvojite dobre odlike i navike kako biste na taj način unaprijedili društvo.

Prije svega biste trebali razviti ljubav za Boga, strah od grijeha i moralnost u društvu. Loša je obilježja potrebno obuzdati, a etička načela je potrebno usvojiti i osnažiti u društvu. Kada nema moralnosti od kakve je koristi bilo koje služenje koje provodite u društvu? To su lekcije koje je potrebno naučiti. Kada slijedite uzore starijih kao što je ovaj doživjet ćete izuzetnu radost i dobrobit u životu. To se odnosi i na djevojke. Od roditelja biste trebali naučiti sve vidove služenja i sami ih primijeniti. Ako vi vaše roditelje učinite sretnima tada će i vaša djeca učiniti vas sretnima.

Što se podrazumijeva pod moralnošću? To nije samo stjecanje novca i ulaganje u banku. Trebali biste nastojati da ne stvarate probleme vašim roditeljima. Kada ste razvili ljubav za Boga tada ćete biti i u strahu od grijeha. Nakon što ste usvojili moralna načela možete se upustiti u služenje društvu na razne načine. Ako niste u stanju steći Božju ljubav, kako onda očekujete da će vas ljudi voljeti? Trebali biste steći takav ugled u društvu da će ljudi o vama govoriti kao o osobi koja je dobra i spremna na pomoć u svakom trenutku. Od vaših biste roditelja trebali naučiti na koji način pomagati.

Prvo što biste trebali učiniti je razviti ljubav za Boga, strah od grijeha i moralnost u društvu. Kako je moguće postići moralnost kada se upuštate u djelovanja koja su grijeh? Kada sretnete nekoga tko je stariji uvijek mu izrazite poštovanje i pomognite mu.

Danas izražavam počast takvim dobrim ljudima kako biste mogli slijediti njihov primjer. To je ono što me raduje. Prvo se pobrinite za svoju djecu u vašem domu, a nakon toga proširite tu radost na roditelje. Kako vi možete biti sretni ako vaši roditelji nisu sretni? Ako vi danas volite vaše roditelje, tada ćete sutra i sami primiti ljubav od vaše djece. Može vas se nazvati obrazovanom osobom tek kada ste naučili te dvije stvari. Možete steći visoke znanstvene naslove, ali tko će vas voljeti ako vi ne volite svoje roditelje? Društvo će vas voljeti ako se dobro brinete za svoje roditelje. Prvo napravite reda u vlastitom domu, a tek nakon toga razmišljajte kako pomoći u napredovanju društva. S tom namjerom danas izražavam počast ovim iskusnim starijim osobama. Iz ovoga biste trebali izvući pouku i slijediti stope starijih.

Izvor:

<http://www.sathyasai.org/discour/2009/d090707.html>

S engleskog prevela:
Jarmila Hanuška